

Wiosna, to taka pora roku, na którą wszyscy czekamy z niecierpliwością i utęsknieniem. Przyroda budzi się do życia, słońce grzeje mocniej, świat z szaroburego z każdym dniem staje się coraz bardziej kolorowy.

W tym roku na wiosnę czekaliśmy szczególnie mocno. Szalejąca na świecie pandemia wprowadziła wszystkich w przynębiający nastój. My jednak nie poddajemy się i chcemy żyć normalnie. Nadchodząca wiosna przynosi nadzieję na lepsze dni. Wszystko to w najpiękniejszy sposób potwierdzili uczniowie ZPO PSP i P w Więzownicy Dużej.

Z okazji Pierwszego Dnia Wiosny ogłosiliśmy dwa konkursy – zadaniem uczniów klas 1 – 3 było zrobienie kapelusza Pani Wiosny, natomiast uczniowie klas 4 – 8 mieli za zadanie napisać wiersz o wiosnie. Klasa 4 miała wybór, które zadanie chce wykonać.

Efekt obu konkursów przeszedł nasze najśmielsze oczekiwania. Nasi uczniowie okazali się bardzo wrażliwymi, kreatywnymi osobkami. Kapelusze, jakie dotarły do szkoły, wyglądają przepięknie. Czego na nich nie ma? Kwiatki, ptaszki, piórka, żaby, biedronki, bocianie gniazdo, staw... .Kaskada barw i kolorów! I wszystko to rękodzielo. Coś wspaniałego!.

W jeszcze większe zadziwienie wprowadziła nas poezja naszych wychowanków. Oto wiersz napisany przez ucznia klasy IV, Oskara.

Wiosna

Coraz jaśniej słońce świeci.
Cieszą się już wszystkie dzieci
Bo nadchodzi wreszcie wiosna,
barwna, ciepła i radosna.

Nad polami słowik mały.
Zwiastun wiosny, ten nieśmiały.
Wyśpiewuje swoje trele,
budząc pszczołki, mrówki, trzmiele.

A na halach krokus mały,
już rozwija dywan cały.
Przebiśniewi błyszczą bielą.
Nasze oczy też weselą.

I do gniazda już z podróży,
powrócił nasz bocian duży.
Zaklekotał tak radośnie,
by oznajmić nam o wiosnie.

Promień słońca świat ogrzewa,
Budząc przy tym wszystkie drzewa,
By swe pączki wypuszczały,
Pięknie bazie rozwijały.

Wiec szeroko otwórz oczy.
Patrz czym wiosna cię zaskoczy.
Każda wiosna sercu miła.
Już nas nie raz zaskoczyła.

W poezji naszych uczniów pojawił się również temat pandemii koronawirusa i choroby Covid-19. Autorem poniższego wiersza jest Patryk, uczeń klasy 7.

Marzenia o wiosnie

Słońko ciepłej zaświeciło,
W polu śpiewa ptak.
Sprytny wietrzyk rozpruł worek,
Wiosno pędźże w świat.
Świat kolory swe niech zmienia,
niech odejdzie ta pandemia,
Niech nie będzie żadnych gryp,
i katarek żeby znikł.
Bo my chcemy na spacer
i do lasu na rowery.
Chcemy bawić się.
Taki piękny był ten świat,
ale Covid nam go skradł.
Pozamykał wszystkich w domu,
nie da bawić się nikomu.
Uśmiech z twarzy skradł.
Pani Wiosno słońkiem grzej,
niechaj ludziom będzie lżej,
a wirusa odpędź w cień.
Zamień kłótnie, wszystkie spory
na wesołe swe kolory.
Bawmy wreszcie się.

Jesteśmy bardzo dumni z naszych uczniów. Wykazali się ogromną wyobraźnią, kreatywnością i wrażliwością. Ich chęć i zapał do pracy zaowocował przepiękną twórczością, zarówno plastycznie – techniczną, jak i poetycką. Dowiedli, że pomimo obecnej sytuacji pandemicznej, nadal wierzą w piękniejszy świat i lepsze jutro. Jury miało niemały orzech do zgryzienia. Niecodzienne spotkanie z wiosną przygotowały panie: Monika Żukowska, Agnieszka Trybuszkiewicz, Marta Orlikowska.

Tekst, foto : Marta Orlikowska,
ZPO w Więzownicy Dużej
